ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α

1 ἌΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ, ἐξ
ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἑλκανὰ υἱὸς
Ἰερεμεὴλ υἱοῦ Ἠλιοὺ υἱοῦ Θοκὲ ἐν 2 Νασὶβ
Ἐφραίμ. Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ
μιᾷ, Ἄννα· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα.
Καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ παιδία· καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ
ἦν παιδίον.

3 Καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν
εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ
προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σαβαὼθ
εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ
Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἑλκανὰ,
καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας. 5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ
ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον,
πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἑλκανὰ ὑπὲρ
ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν
μήτραν αὐτῆς, 6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος
παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν
ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ
τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν
μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.
7 Οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν, ἐν
τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ
ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Ἄννα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰδοὺ ἐγώ, κύριε· καὶ
εἶπεν αὐτῇ, τί ἐστί σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἱνατί
οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἱνατί τύπτει σε ἡ καρδία σου;
οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν
Σηλὼμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἡλὶ
ὁ ἱερεὺς, ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ
Κυρίου.

10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ
προσηύξατο πρὸς Κύριον, καί κλαίουσα
ἔκλαυσε. 11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα,
Ἀδωναΐ Κύριε ἐλωὲ σαβαὼθ, ἐὰν ἐπιβλέπων
ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
σου, καὶ μνησθῇς μου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου
σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν
σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ
οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος οὐκ
ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη
ἐνώπιον Κύριου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ
στόμα αὐτῆς. 13 Καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς, καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ
αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ
εἰς μεθύουσαν. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον
Ἡλὶ, ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνόν
σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου. 15 Καὶ
ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν, οὐχὶ κύριε· γυνὴ
ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ
μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου

ἐνώπιον Κυρίου. 16 Μὴ δῷς τὴν δούλην σου εἰς
θυγατέρα λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας
μου ἐκτέτακα ἕως νῦν. 17 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ,
καὶ εἶπεν αὐτῇ, πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου, ὃ ᾐτήσω παρʼ
αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπεν, εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς
τὴν ὁδὸν αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα
αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν
ἔτι.

19 Καὶ ὀρθρίζουσι τοπρωῒ καὶ προσκυνοῦσι
τῷ Κυρίῳ, καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν·
καὶ εἰσῆλθεν Ἑλκανὰ εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ
Ἀρμαθαὶμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ·
καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε.
20 Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ
ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ
σαβαὼθ ᾐτησάμην αὐτόν.

21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἑλκανὰ καὶ πᾶς ὁ
οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν τῶν
ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς
δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη
μετʼ αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἕως τοῦ
ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω
αὐτὸ, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου,
καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ. 23 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ποίει τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν
ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ

ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ ἐκάθισεν
ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν
ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.
24 Καὶ ἀνέβη μετ᾿ αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ
τριετίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἰφὶ σεμιδάλεως,
καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον
Κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ᾿
αὐτῶν. 25 Καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου·
καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν
ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ
προσήγαγε τὸ παιδάριον, καὶ ἔσφαξε τὸν
μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ
παιδαρίου πρὸς Ἡλὶ, 26 καὶ εἶπεν, ἐν ἐμοί
κύριε ζῇ ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα
ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι
πρὸς Κύριον. 27 Ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου
προσηυξάμην· καὶ ἐδωκέ μοι Κύριος τὸ αἴτημά
μου ὃ ᾐτησάμην παρ᾿ αὐτοῦ. 28 Κᾀγὼ κιχρῶ
αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ
αὐτὸς, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

2

1 Ἐστερέωθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ᾿ ἐχθρούς
μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.
2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος
πλήν σου. 3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε
ὑψηλά· μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ
στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος,
καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

4 Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες
περιεζώσαντο δυνάμιν. 5 Πλήρεις ἄρτων
ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν·
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις
ἠσθένησε. 6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ,
κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. 7 Κύριος
πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.
8 Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἐγείρει πτωχὸν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ,
καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς,
9 διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν
ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.
10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ,
Κύριος ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ
φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς
ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλʼ ἐν
τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ
γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη
εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ
ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου,
καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ τὸ παιδάριον
ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον
Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως
υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. 13 Καὶ τὸ
δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς
τοῦ θύοντος· καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ
ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα

τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, 14 καὶ ἐπάταξεν
αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ
χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν
ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ
ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς
ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ. 15 Καὶ πρὶν
θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον
τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι,
δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω
παρὰ σοῦ κρέας ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος. 16 Καὶ
ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, θυμιαθήτω πρῶτον
ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ
πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ εἶπεν,
οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι
κραταιῶς. 17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου
τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν
τὴν θυσίαν Κυρίου.

18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον
Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον ἐφοὺδ βάδ·
19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ
ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἑλκανὰ καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, ἀποτίσαι σοι Κύριος
σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ
χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ
ἄνθρωπος εἰς τὸν τὸπον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ
ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ

ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον
Κυρίου.

22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν
ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·
23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἱνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ
λαοῦ Κυρίου; 24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ
ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι
οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ
δουλεύειν λαὸν Θεῷ. 25 Ἐὰν ἁμαρτάνων
ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται
ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ
ἁμάρτῃ, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; Καὶ
οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι
αὐτούς. 26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ
ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ
μετὰ ανθρώπων.

27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ,
καὶ εἶπε, τάδε λέγει Κύριος, ἀποκαλυφθεὶς
ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τοῦ πατρός σου,
ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ
οἴκῳ Φαραὼ. 28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων
Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ
θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμιᾷν θυμίαμα, καὶ
αἴρειν ἐφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς
βρῶσιν. 29 Καὶ ἱνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ
θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ
ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ

ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ
Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου; 30 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, εἶπα, ὁ οἶκός
σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύσεται
ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κὺριος,
μηδαμῶς ἐμοὶ, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τοὺς δοξάζοντάς με
δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

31 Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω
τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός
σου· 32 Καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ
μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Καὶ ἄνδρα οὐκ
ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου
μου, ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ καταῤῥεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶς
περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ
ἀνδρῶν. 34 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει
ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου, Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς, ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι. 35 Καὶ
ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστὸν, ὃς πάντα
τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου
ποιήσει καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν,
καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας
τὰς ἡμέρας. 36 Καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ
σον, ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου,
λέγων, παράῤῥιψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν
σου φαγεῖν ἄρτον.

3

1 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν
τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα

Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ
ἦν ὅρασις διαστέλλουσα.
2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ
ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο
βλέπειν. 3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν
ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν
τῷ ναῷ, οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ. 4 Καὶ ἐκάλεσε
Κύριος, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
ἐγώ. 5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, οὐ κέκληκά
σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε καὶ
ἐκάθευδε. 6 Καὶ προσέθετο Κύριος, καὶ
ἐκάλεσε, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη
πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ,
ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, οὐ κέκληκά σε,
ἀνάστρεφε, κάθευδε. 7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν
γνῶναι Θεὸν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα
Κυρίου. 8 Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι
Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς
με· καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ
παιδάριον. 9 Καὶ εἶπεν, ἀνάστρεφε, κάθευδε
τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς,
λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐπορεύθη
Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ,
λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, ἰδοὺ

ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς
ἀκούοντος αὐτὰ, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα
αὐτοῦ. 12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ
ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω. 13 Καὶ
ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι
κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἐνουθέτει αὐτούς. 14 Καὶ οὐδ᾽ οὕτως· ὤμοσα
τῷ οἴκῳ Ἡλὶ, εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου
Ἡλὶ, ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.

15 Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῒ, καὶ
ὤρθρισε τοπρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου
Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν
ὅρασιν. 16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ,
Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ. 17 Καὶ
εἶπε, τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ; μὴ δὴ
κρήψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι σοι ὁ Θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆμα
ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι
ἐν τοῖς ὠσί σου. 18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ
πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλὶ, Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀγαθὸν
ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.

19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ἦν Κύριος
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν
λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 20 Καὶ ἔγνωσαν πᾶς
Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὅτι πιστὸς
Σαμονὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ. 21 Καὶ
προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμε,

ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ· καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ’ ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων· καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορεύομενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

4

1 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς
πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῖς εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ
Ἀβενέζερ· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν
ἐν Ἀφέκ. 2 Καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι
εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔκλινεν ὁ
πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον
ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει
ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν,
καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, κατὰ
τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον
ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐκ Σηλώμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου ἡμῶν,
καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ,
καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου
καθημένου χερουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ
Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνὶ καὶ Φινεές. 5 Καὶ
ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν
παρεμβολὴν, καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ
μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. 6 Καὶ ἤκουσαν

οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι, τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν
τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν
ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν.
7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπον,
οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν
παρεμβολήν. Οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ ἡμᾶς Κύριε
σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ
τρίτην· 8 οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι
οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ
πληγῇ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 9 Κραταιοῦσθε καὶ
γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ
δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν
ἡυῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας, καὶ πολεμήσατε
αὐτούς.

10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς· καὶ πταίει ἀνὴρ
Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα
αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα·
καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες
ταγμάτων. 11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη,
καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ
Φινεές.

12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς
παρατάξεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα, καὶ
γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 13 Καὶ ἦλθε, καὶ
ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην
σκοπεύων τὴν ὁδὸν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ
ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ
ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι·

καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις. 14 Καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ
τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε, τίς ἡ φωνῆ
τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας
εἰσῆλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἡλί. 15 Καὶ Ἡλὶ
υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπανέστησαν, καὶ οὐκ ἐπέβλεπε. Καὶ εἶπεν
Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ,
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; 16 καὶ ὁ ἀνὴρ
σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, κᾀγὼ
πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον· καὶ
εἶπεν Ἡλὶ, τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον; 17 Καὶ
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ εἶπε, πέφευγεν
ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ
ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ
ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου τεθνήκασι, καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη. 18 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπεσεν
ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης,
καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν,
ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς· καὶ
αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς
συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν, καὶ ἤκουσε τὴν
ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ,
καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι
ἐπεστράφησαν ἐπ᾿ αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς· 20 Καὶ
ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ
αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, μὴ φοβοῦ,
ὅτι υἱὸν τέτοκασ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ

ἐνόησαν ἡ καρδία αὐτῆς. 21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ
παιδάριον Οὐαιβαρχαβώθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς,
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. 22 Καὶ εἶπαν,
ἀπῴκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν
κιβωτὸν Κυρίου.

5

1 Καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζὲρ
εἰς Ἄζωτον. 2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν
κιβωτὸν Κυρίου, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς
οἶκον Δαγὼν, καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ
Δαγών. 3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι, καὶ
εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών· καὶ εἶδον, καὶ
ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν
Δαγὼν, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ·
καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους,
καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια
αὐτῆς. 4 Καὶ ἐγένετο ὅτε ὤρθρισαν τοπρωῒ,
καὶ ἰδοὺ Δαγὼν, πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου· καὶ
κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν
αὐτοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφὲθ
ἕκαστοι, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ
ῥάχις Δαγὼν ὑπελείφθη. 5 Διὰ τοῦτο οὐκ
ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ
εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγὼν, ἐπὶ βαθμὸν

οἴκου Δαγὼν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι.

6 Καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο σύγχυσις
θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.
7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν, ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ
ἐπὶ Δαγὼν θεὸν ἡμῶν.
8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς, καὶ λέγουσι, τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι, μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γέθ.

9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν· καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἕδρας.

10 Καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα· καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέγοντες, τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν
ἡμῶν;
11 Καὶ ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπον, ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ,

καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ
μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· Ὅτι
ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα
σφόδρα, ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσραὴλ
ἐκεῖ. 12 καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες
ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἕδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ
τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

6

1 Καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων
ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.
2 Καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν,
λέγοντες, τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Κυρίου;
γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. 3 Καὶ εἶπαν, εἰ
ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, μὴ δὴ ἐξαποστείλητε
αὐτὴν κενήν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε
αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ
ἐξιλασθήσεται ὑμῖν· μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἀφ᾿ ὑμῶν; 4 Καὶ λέγουσι, τί τὸ τῆς
βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν, κατα
ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε
ἕδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ
τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, 5 καὶ
μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν
διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ
δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ᾿
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς
γῆς ὑμῶν. 6 Καὶ ἱνατί βαρύνετε τὰς καρδίας

ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον;

7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν, καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τὲκνα ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν
εἰς οἶκον. 8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτὸν, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς· καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν, καὶ ἀπελάσατε
αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε. 9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται μετὰ Βαιθσαμὺς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ ἐὰν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἧπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω· καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας, καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον· 11 Καὶ
ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς
χρυσοῦς. 12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν
τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως
ὁρίων Βαιθσαμύς. 13 Καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς
ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ἦραν

ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου,
καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. 14 Καὶ
ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσῆὲ τὸν ἐν
Βαιθσαμὺς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ᾽ αὐτῇ λίθον
μέγαν· καὶ σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης,
καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν
τῷ κυρίῳ. 15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν
κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ μετ᾽
αὐτῆς, καὶ τὰ ἐπ᾽ αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ
ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ
ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις
καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.
16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων
ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς
ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ
Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς
Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς Ἀκκαρὼν
μίαν. 18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ᾽ ἀριθμὸν πασῶν
πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν
ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ
Φερεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὗ
ἐπέθηκαν ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτου.

19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν
τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν
Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα
ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ
ἐπένθησεν ὁ λαός, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ
λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. 20 Καὶ εἶπαν

οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς, τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἀφ᾿ ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαρεὶμ, λέγοντες, ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

7

1 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρὶμ, καὶ ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ᾿ ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς
ἐν Καριαθιαρὶμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι, καὶ
ἐγένετο εἴκοσι ἔτη· καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου. 3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, εἰ ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς
Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου
ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς
καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε
αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων. 4 Καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση Ἀσταρὼθ, καὶ
ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμουήλ, ἀθροίσατε πάντα
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφὰθ, καὶ προσεύξομαι περὶ
ὑμῶν πρὸς Κύριον. 6 Καὶ συνήχθησαν εἰς
Μασσηφὰθ, καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν
ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, ἡμαρτήκαμεν
ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι
συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς Μασσηφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι
ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούουσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου
ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
Σαμουήλ, μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ
μὴ βοᾶν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σώσει
ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. 9 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ ἀνήνεγκεν
αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ
Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος. 10 Καὶ
ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν· καὶ
ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.
11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ,
καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ
ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ.

12 Καὶ ἔλαβεν Σαμουὴλ λίθον ἕνα, καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον Μασσηφὰθ καὶ

ἀναμέσον τῆς παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ· καὶ εἶπεν, ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν Κύριος.

13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύριος τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον
Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον
οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος
ἕως Ἀζόβ· καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον
Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμοῤῥαίου.

15 Καὶ ἐδίκαζεν Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζεῆς αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐπορεύετο
κατʼ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλου Βαιθὴλ
καὶ τὴν Γαλγαλὰ καὶ τὴν Μασσηφάθ· καὶ
ἐδίκαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις
τούτοις. 17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς
Ἀρμαθάιμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ
ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

8

1 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ
κατέστησε τούς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ
Ἰσραήλ. 2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωήλ, καὶ ὄνομα τοῦ
δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβεέ. 3 Καὶ
οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ·

καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας, καὶ
ἐλάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.
4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ
παραγίνονται εἰς ʼΑρμαθαὶμ πρὸς Σαμουὴλ,
5 καὶ εἶπαν αὐτῷ, ἰδοὺ, σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ
υἱοί σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν
κατάστησον ἐφʼ ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς,
καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.
6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς
Σαμουήλ, ὡς εἶπαν, δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν
ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ, ἄκουε τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ
σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλʼ ἢ ἐμὲ ἐξουθενήκασι
τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπʼ αὐτῶν. 8 Κατὰ πάντα
τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφʼ ἧς ἡμέρας
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐδούλευον
θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.
9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν
ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς, καὶ
ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως
ὃς βασιλεύσει ἐπʼ αὐτούς.
10 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ
κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρʼ
αὐτοῦ βασιλέα. 11 Καὶ εἶπε, τοῦτο ἔσται τὸ
δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφʼ
ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται
αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἱππεῦσιν
αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ,
12 καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους

καὶ χιλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ,
καὶ τρυγᾷν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν
σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκεύη ἁρμάτων
αὐτοῦ. 13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται
εἰς μυρεψοὺς, καὶ εἰς μαγειρίσσας, καὶ εἰς
πεσσούσας. 14 Καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν, καὶ
τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιῶνας
ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς
δούλοις ἑαυτοῦ. 15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει,
καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ. 16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν,
καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν
τὰ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται,
καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ· 17 Καὶ
τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι. 18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν
οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται
Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι
ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα.

19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ
Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, οὐχὶ, ἀλλ᾿ ἢ
βασιλεὺς ἔσται ἐφ᾿ ἡμᾶς. 20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ
ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς
βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν
ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. 21 Καὶ
ἤκουσε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ
λαοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ, ἄκουε
τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ βασίλευσον αὐτοῖς

βασιλέα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας
Ἰσραήλ, ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν
αὐτοῦ.

9

1 Καὶ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ
Κίς, υἱὸς ᾿Αβιὴλ, υἱοῦ Ἰαρὲδ, υἱοῦ Βαχὶρ, υἱοῦ
᾿Αφὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός.
2 Καὶ τούτῳ υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαούλ,
εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν, ὑπερωμίαν καὶ
ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς πατρὸς Σαούλ·
καὶ εἶπε Κὶς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ
ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς
ὄνους.

4 Καὶ διῆλθον δι᾽ ὄρους Ἐφράιμ, καὶ διῆλθον
διὰ τῆς γῆς Σελχὰ, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ
διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλὶμ, καὶ οὐκ ἦν·
καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμὶν, καὶ οὐχ
εὗρον. 5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σὶφ,
καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ᾽
αὐτοῦ, δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς
ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίζῃ τὰ περὶ
ἡμῶν. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον,
ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν ὃ ἐὰν
λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν
πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν
ἡμῶν ἐφ᾽ ἣν ἐπορευθημεν ἐπ᾽ αὐτήν. 7 Καὶ

εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ,
καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα· καὶ τί οἴσομεν τῷ
ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν
ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι
μεθ᾽ ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ
τὸ ὑπάρχον ἡμῖν. 8 Καὶ προσέθετο τὸ
παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν,
ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου
ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν. 9 Καὶ
ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος
ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾷν τὸν Θεὸν, δεῦρο
καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν
προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ βλέπων.
10 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ,
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ
ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς
πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια
ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν
αὐταῖς, εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων; 12 Καὶ
ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν
αὐτοῖς, ἔστιν· ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν·
νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι
θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾷ. 13 Ὡς
ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὑρήσετε
αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς
Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως
τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν
θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι·

καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε
αὐτόν. 14 Καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν
εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ
ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν
αὐτῶν, τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ
ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
αὐτὸν Σαοὺλ, λέγων, 16 ὡς ὁ καιρὸς, αὔριον
ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ
χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν πρὸς μέ.
17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαούλ, καὶ Κύριος
ἀπεκρίθη αὐτῷ, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι,
οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς
μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, ἀπάγγειλον δὴ
ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος. 19 Καὶ ἀπεκρίθη
Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι αὐτός·
ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμὰ, καὶ φάγε
μετʼ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρωῒ,
καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.
20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν
σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου
αὐταῖς, ὅτι εὕρηνται· καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ
Ἰσραήλ; οὐ σοὶ, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;
21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, οὐχὶ ἀνδρὸς
υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου
φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ

ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἱνατί ἐλάλησας
πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ
παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὸ κατάλυμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν
πρώτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα
ἀνδρῶν. 23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ,
δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά
σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. 24 Καὶ ἥψησεν ὁ
μάγειρος τὴν κωλέαν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν
ἐνώπιον Σαούλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαούλ,
ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου
καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ
τοὺς ἄλλους, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγεν Σαοὺλ
μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς τὴν πόλιν·
καὶ διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ
ἐκοιμήθη.
26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος,
καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι, λέγων, ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε·
καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ
Σαμουὴλ ἕως ἔξω. 27 Αὐτῶν καταβαινόντων
εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ
Σαοὺλ, εἶπον τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελθέτω
ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ σὺ στῆθι ὡς σήμερον,
καὶ ἄκουσον ῥῆμα Θεοῦ.

10

1 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου,
καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ

ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, οὐχὶ κέχρικέ
σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου,
καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ·
καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρισέ σε
Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα·
2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ
εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ
ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὶν ἁλλομένους μεγάλα· καὶ
ἐροῦσί σοι, εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε
ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ
ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο δι᾽ ὑμᾶς,
λέγων, τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου; 3 Καὶ
ἀπελεύσῃ ἐκεῖθε καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς
δρυὸς Θαβώρ, καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας
ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα
αἴροντα τρία αἰγίδια, καὶ ἕνα αἴροντα τρία
ἀγγεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου·
4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ
δώσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Θεοῦ, οὗ ἐστιν
ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων· ἐκεῖ Νασὶβ
ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε
ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῷ
προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ
ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τύμπανον, καὶ
αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες·
6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ
προφητεύσεις μετ᾽ αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς
ἄνδρα ἄλλον. 7 Καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ

σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν
εὕρῃ ἡ χείρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ. 8 Καὶ
καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγὰλ, καὶ ἰδοὺ
καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν
καὶ θυσίας εἰρηνικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις
ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ
ποιήσεις.

9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ
αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν
αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα
τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 10 Καὶ
ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς
προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν
μέσῳ αὐτῶν. 11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ
εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης, καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ, τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ Κίς; ἢ
καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; 12 Καὶ ἀπεκρίθη τίς
αὐτῶν, καὶ εἶπε, καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ; καὶ διὰ
τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν, ἢ καὶ Σαοὺλ
ἐν προφήταις; 13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων,
καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν
καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, ποῦ ἐπορεύθητε;
καὶ εἶπαν, ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἴδαμεν
ὅτι οὐκ εἰσί, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ.
15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ, ἀπάγγειλον
δή μοι, τί εἶπέ σοι Σαμουήλ; 16 Καὶ εἶπε

Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ
πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ. 18 Καὶ εἶπε πρὸς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, τάδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς. 19 Καὶ ὑμεῖς
σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν Θεόν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἴπατε, οὐχί, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται
σκῆπτρον Βενιαμίν. 21 Καὶ προσάγει σκῆπτρον
Βενιαμὶν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο.

22 Καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ,
εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος,
ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι. 23 Καὶ
ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαὸν,
εἰ ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος,

ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν;
καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπαν, ζήτω
ὁ βασιλεύς. 25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν
λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἔγραψεν
ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ
ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὑτοῦ.
26 Καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὑτοῦ
εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων,
ὧν ἥψατο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαούλ.
27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος;
καὶ ἠτίμασαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ
δῶρα.

11

1 Καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη
Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ
Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες
Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην, διάθου ἡμῖν
διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι. 2 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ ʼΑμμανίτης, ἐν ταύτῃ
διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι
ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι
ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ. 3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ
οἱ ἄνδρες Ἰαβίς, ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας
καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον
Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα
πρὸς ὑμᾶς.
4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς
Σαούλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ
ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν

φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. 5 Καὶ ἰδοὺ
Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῒ ἐξ ἀγροῦ· καὶ εἶπε
Σαοὺλ, Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται
αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς. 6 Καὶ
ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε
τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπʼ αὐτοὺς
ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα. 7 Καὶ ἔλαβε δύο βόας,
καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν
ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, ὃς
οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ
ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς
βουσὶν αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις Κυρίου
ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.
8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν βεζὲκ ἐν Βαμᾷ
πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας, καὶ
ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις,
τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, αὔριον
ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ
ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ
εὐφράνθησαν. 10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν ʼΑμμανίτην, αὔριον
ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν
τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον, καὶ
ἔθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς,
καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν
φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς
ʼΑμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη
καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐκ

ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ τίς ὁ εἴπας
ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς
ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς. 13 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ, οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν
ἐκεῖ τὴν βασιλείαν. 15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς
ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλοις· καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

12

1 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι,
καὶ ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα, 2 καὶ νῦν
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κᾀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
3 Ἰδοὺ ἐγώ, ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόσχον τίνος εἴληφα, ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.
4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ οὐκ ἠδίκησας

ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν χειρί μου οὐδέν· καὶ εἶπαν, μάρτυς.

6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν
ἐξ Αἰγύπτου. 7 Καὶ νῦν κατάστητε, καὶ
δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίου, ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν·
8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ. 9 Καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ
Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισαρά ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωὰβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς.
10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεγον, ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν,
καὶ δουλεύσομέν σοι. 11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν
Ἰεροβάαλ, καὶ τὸν Βαρὰκ, καὶ τὸν Ἰεφθάε, καὶ

τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατῳκεῖτε
πεποιθότες. 12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς
υἱῶν ᾿Αμμὼν ἦλθεν ἐφ᾿ ὑμᾶς, καὶ εἴπατε, οὐχί,
ἀλλ᾿ ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ᾿ ἡμῶν· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν.

13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε·
καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ᾿ ὑμᾶς βασιλέα.
14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσητε
αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ
ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς
καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ᾿ ὑμῶν ὀπίσω
Κυρίου πορευόμενοι· 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε
τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι
Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ᾿ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
τὸν βασιλέα ὑμῶν.

16 Καὶ νῦν κατάστητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ
μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν. 17 Οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον;
ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ
ὑετόν· καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία
ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποίησατε ἐνώπιον Κυρίου,
αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον·
καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν
Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ. 19 Καὶ εἶπαν
πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, πρόσευξαι ὑπὲρ
τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ
οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς

πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες
ἑαυτοῖς βασιλέα.
20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, μὴ
φοβεῖσθε· ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν
ταύτην· πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν
Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ὑμῶν· 21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν
μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν, καὶ
οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν. 22 Ὅτι
οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος
προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν. 23 Καὶ ἐμοὶ
μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ
προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ
Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν
καὶ τὴν εὐθεῖαν· 24 Πλὴν φοβεῖσθε τὸν κύριον,
καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθʼ ὑμῶν.
25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ
ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

13

2 Καὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ
Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμὰς, καὶ ἐν τῷ
ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν
Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασὶβ τὸν
ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει

εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων, ἠθετήκασιν οἱ
δοῦλοι. 4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων,
πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον,
καὶ ᾐσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις·
καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν
Γαλγάλοις. 5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται
εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ
Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων, καὶ ἓξ
χιλιάδες ἱππέων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουσι
καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμὰς ἐξ ἐναντίας
Βαιθωρὼν κατὰ Νότου.

6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ
μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν
τοῖς σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις, καὶ
ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ
ἐν τοῖς λάκκοις. 7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες
διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ
Γαλαάδ· καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ. 8 Καὶ
διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε
Σαμουήλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς
Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπʼ
αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπε Σαούλ, προσαγάγετε
ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ
ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύτωσιν.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων
τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται·
καὶ ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ
εὐλογῆσαι αὐτόν. 11 Καὶ εἶπε Σαμουήλ,
τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαούλ, ὅτι εἶδον

ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ
παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν
ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς
Μαχμάς, 12 καὶ εἶπα, νῦν καταβήσονται
οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς μὲ εἰς Γάλγαλα, καὶ
τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἐδεήθην·
καὶ ἐνεκρατευσάμην, καὶ ἀνήνεγκα τὴν
ὁλοκαύτωσιν. 13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, μεματαίωταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας
τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος,
ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. 14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία
σου οὐ στήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύριος
ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ·
καὶ ἐντελεῖται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα
ἐνετείλατό σοι Κύριος.

15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ
Γαλγάλων· καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ
ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ
λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτῶν παραγενομένων
ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμίν. Καὶ
ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα
μετ᾽ αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας. 16 Καὶ
Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς
οἱ εὑρεθέντες μετ᾽ αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ
Βενιαμὶν, καὶ ἔκλαιον· Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παρεμβεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς. 17 Καὶ ἐξῆλθε
διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν
ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν
Γοφερὰ ἐπὶ γὴν Σωγὰλ, 18 καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία

ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρὼν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὲ τὴν εἰσκύπτουσαν
ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ.
19 Καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν
πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι,
μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ
δόρυ. 20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον
αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν
ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. 21 Καὶ
ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ
σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ
ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.
22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου
Μαχμὰς, καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν
χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ
μετὰ Ἰωνάθαν· καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ
Ἰωνὰθαν υἱῷ αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

14

1 Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν
υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη
αὐτοῦ, δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε. 2 Καὶ Σαοὺλ
ἐκάθητο ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν
τὴν ἐν Μαγδὼν, καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ ὡς
ἑξακόσιοι ἄνδρες. 3 Καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ
ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴλ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς

τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλὼμ αἴρων ἐφούδ· καὶ ὁ λαὸς
οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν. 4 Καὶ
ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὀδοὺς πέτρας
ἐκ τούτου· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βασὲς, καὶ ὄνομα
τῷ ἄλλῳ Σεννά. 5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βοῤῥᾶ
ἐρχομένῳ Μαχμάς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ
Νότου ἐρχομένῳ Γαβαέ.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον
τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ, δεῦρο, διαβῶμεν
εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων, εἴ τι
ποιήσαι Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ
συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ,
ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ· ἰδοὺ
ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σον καρδία μοῦ.
8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, ἰδοὺ ἡμεὶς διαβαίνομεν
πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κατακυλισθησόμεθα
πρὸς αὐτούς· 9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς,
ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν· καὶ
στησόμεθα ἐφ᾿ ἑαυτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν
ἐπ᾿ αὐτούς. 10 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς,
ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι
παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν·
τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

11 Καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσὰβ
τῶν ἀλλοφύλων· καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι,
ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν
αὐτῶν, οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ. 12 Καὶ ἀπεκρίθησαν
οἱ ἄνδρες Μεσσὰβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς

τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν,
ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν
ῥῆμα· καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα
τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι
παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ.
13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθὰν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ μετʼ αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ
πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς,
καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω
αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη,
ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ, ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν
πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ,
καὶ ἐν ἀγρῷ· καὶ πᾶς ὁ λαός οἱ ἐν Μεσσὰβ,
καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ
οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ
ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ Κυρίου.

16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ
Βενιαμὶν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη
ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ
τῷ μετʼ αὐτοῦ, ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἴδετε τίς
πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ
ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ ʼΑχιᾷ,
προσάγαγε τὸ ἐφούδ· ὅτι αὐτὸς ᾖρε τὸ ἐφοὺδ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραήλ. 19 Καὶ
ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ
ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ

εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου· καὶ
ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον
αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα. 21 Καὶ οἱ
δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν
παρεμβολὴν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι
μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.
22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ
ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ
ἀλλόφυλοι· καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω
αὐτῶν εἰς πόλεμον· 23 καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος
διῆλθε τὴν Βαμώθ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ
Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν. Καὶ ἦν ὁ
πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ
ὄρει Ἐφραίμ.

24 Καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ,
λέγων, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται
ἄρτον ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν
μου· καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου·
25 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα. Καὶ Ἰάαλ δρυμὸς
ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ.
26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα,
καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν
ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου.
27 Καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν

τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ
ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ
μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ. 28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ
εἶπεν, ὁρκίσας ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου,
λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται
ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη ὁ λαός. 29 Καὶ
ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ
μου τὴν γῆν· ἴδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τοῦ μέλιτος τούτου·
30 Ἀλλ᾿ ὅτι ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ λαὸς τῶν
σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι νῦν
ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς· καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς
σφόδρα. 32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα·
καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βουκόλια, καὶ
τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι. 33 Καὶ ἀπηγγέλη
Σαοὺλ, λέγοντες, ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ,
φαγὼν σὺν τῷ αἵματι· καὶ εἶπε Σαοὺλ, ἐκ
Γεθθαὶμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν.
34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ
εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος
τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον
αὐτοῦ· καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ
ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι·
καὶ προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ

αὐτοῦ, καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ. 35 Καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο
ἤρξατο Σαοὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

36 Καὶ εἶπε Σαούλ, καταβῶμεν ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν
ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ ἡμέρα, καὶ μὴ
ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ εἶπαν, πᾶν
τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει· καὶ εἶπεν ὁ
ἱερεὺς, προσελθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Θεόν.

37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν Θεὸν,
εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ
παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραήλ; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, προσαγάγετε ἐνταῦθα
πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνῶτε καὶ
ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.
39 Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν
ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ
ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ
παντὸς τοῦ λαοῦ. 40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ
Ἰσραὴλ, ὑμεῖς ἔσεστε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ
καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν·
καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ, τὸ ἀγαθὸν
ἐνώπιόν σου ποίει. 41 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Κύριε ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ
σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ
υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, δὸς
δήλους· καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ

σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται
Ἰωνάθαν καὶ Σαούλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

42 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, βάλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ
καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου· ὃν
ἂν κατακληρώσηται Κύριος, ἀποθανέτω· καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, οὐκ ἔστι τὸ
ῥῆμα τοῦτο· καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ τοῦ
λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ
ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ
κατακληροῦται Ἰωνάθαν. 43 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς Ἰωνάθαν, ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας·
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε,
γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ
τῷ ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποθνήσκω. 44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, τάδε
ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον. 45 Καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαοὺλ, εἰ σήμερον θανατωθήσεται
ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην
ἐν Ἰσραήλ; ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται τριχὸς
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς
τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ
προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. 46 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ
ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν,
κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ
ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν Μωὰβ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν,
καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ, καὶ εἰς τὸν

Βαιθαιὼρ, καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ, καὶ εἰς
τοὺς ἀλλοφύλους· οὗ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.
48 Καὶ ἐποίησε δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν
Ἀμαλήκ· καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς
τῶν καταπατούντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαοὺλ Ἰωνάθαν, καὶ
Ἰεσσιοὺ, καὶ Μελχισά· καὶ ὀνόματα τῶν
δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ
Μερόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ. 50 Καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοὸμ, θυγάτερ
Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ
Ἀβεννηρ, υἱὸς Νὴρ, υἱοῦ οἰκείου Σαούλ. 51 Καὶ
Κὶς πατὴρ Σαοὺλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ
υἱὸς Ἰαμὶν, υἱοῦ Ἀβιήλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τοὺς
ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ· καὶ
ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν.

15

1 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, ἐμὲ
ἀπέστειλε Κύριος χρίσαί σε εἰς βασιλεα ἐπὶ
Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς Κυρίου.
2 Τάδε εἶπε Κύριος σαβαὼθ, νῦν ἐκδικήσω ἃ
ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ
Αἰγύπτου. 3 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ πατάξεις τὸν
Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ
οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις
αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα

τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ,
καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις
τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν
Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων. 5 Καὶ
ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλὴκ, καὶ
ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ. 6 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον, ἄπελθε καὶ ἔκκλινον
ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ
μέσου Ἀμαλήκ. 7 Καὶ ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν
Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐειλὰτ ἕως Σοὺρ ἐπὶ προσώπου
Αἰγύπτου. 8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα
Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ
Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας. 9 Καὶ
περιεποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν
Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων,
καὶ τῶν βουκολίων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ
τῶν ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν,
καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ
πᾶν ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον
ἐξωλόθρευσαν.

10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ,
λέγων, 11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν
Σαοὺλ εἱς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ
ὄπισθέ μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε·

καὶ ἠθύμησε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς
Κύριον ὅλην τὴν νύκτα. 12 Καὶ ὤρθρισε
Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ
το πρωΐ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, λέγοντες
ἥκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν
αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἅρμα, καὶ
κατέβη εἰς Γάλγαλα πρὸς Σαούλ, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ
πρῶτα τῶν σκύλων ἤνεγκεν ἐξ ᾿Αμαλήκ.

13 Καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυρίῳ·
ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος. 14 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ, καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου
ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν ἐγὼ
ἀκούω; 15 Καὶ εἶπε Σαούλ, ἐξ ᾿Αμαλὴκ ἤνεγκα
αὐτά, ἃ περιεποιήσατο ὁ λαός, τὰ κράτιστα
τοῦ ποιμνίου, καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῇ Κυρίῳ
τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. 16 Καὶ
εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, ἄνες, καὶ ἀπαγγελῶ
σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ τὴν νύκτα· καὶ
εἶπεν αὐτῷ, λάλησον.

17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ, οὐχὶ
μικρὸς εἶ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἡγούμενος
σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ ἔχρισέ σε
Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ. 18 Καὶ
ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι,
πορεύθητι, καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελεῖς τοὺς
ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ
πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συντελέσῃς αὐτούς.
19 Καὶ ἱνατί οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου,

ἀλλ᾽ ὥρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ
ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου; 20 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ, διὰ τὸ ἀκοῦσαί
με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθην τῇ
ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν
᾽Αγὰγ βασιλέα ᾽Αμαλὴκ, καὶ τὸν ᾽Αμαλὴκ
ἐξωλόθρευσα. 21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν
σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρεύματος, θύσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν ἐν Γαλγάλοις. 22 Καὶ εἶπε Σαμουήλ,
εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ
θυσίας, ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ
ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις
ὑπὲρ στέαρ κριῶν. 23 Ὅτι ἁμαρτία οἰώνισμά
ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν ἐπάγουσιν·
ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα
ἐπὶ Ἰσραήλ.

24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ, ἡμάρτηκα,
ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά
σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν, καὶ ἤκουσα
τῆς φωνῆς αὐτῶν. 25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ
ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ
προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. 26 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, οὐκ ἀναστρέφω μετὰ
σοῦ; ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα
ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ

τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ, καὶ
διέῤῥηξεν αὐτό. 28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Σαμουὴλ, διέῤῥηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου
ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χείρος σου σήμερον, καὶ
δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ
ὑπὲρ σέ· 29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς
δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει,
ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι
αὐτός. 30 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, ἡμάρτηκα, ἀλλὰ
δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ
καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀνάστρεψον μετʼ
ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαοὺλ, καὶ
προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, προσαγάγετέ μοι τὸν
Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ· καὶ προσῆλθε πρὸς
αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν Ἀγὰγ, εἰ οὕτω
πικρὸς ὁ θάνατος. 33 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Ἀγὰγ, καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκας ἡ ῥομφαία
σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ
ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλ.

34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ
Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.
35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν
Σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει
Σαμουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη
ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραήλ.

16

1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ, ἕως πότε σὺ

πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κᾀγω ἐξουδένωκα αὐτὸν,
μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας
σου ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς
Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεὲμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα. 2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πῶς
πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαοὺλ, καὶ ἀποκτενεῖ
με· καὶ εἶπε Κύριος, δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν
τῇ χειρί σου, καὶ ἐρεῖς, θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω.
3 Καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ
γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις· καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω
πρὸς σέ.

4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν
αὐτῷ Κύριος· καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεὲμ, καὶ
ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως
τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, ἢ εἰρήνη
ἡ εἴσοδός σου ὁ βλέπων; 5 Καὶ εἶπεν,
εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω· ἁγιάσθητε καὶ
εὐφράνθητε μετʼ ἐμοῦ σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν
Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν
αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἑλιάβ, καὶ εἶπεν,
ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. 7 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ
τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους
αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς
ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός· ὅτι
ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς
ὄψεται εἰς καρδίαν. 8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ
τὸν ʼΑμιναδὰβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον
Σαμουήλ. καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο

ὁ Θεός. 9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά·
καὶ εἶπε, καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.
10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς
αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ,
οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ,
ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν, ἔτι ὁ
μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ
εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, ἀπόστειλον καὶ
λάβε αὐτὸν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ
ἐλθεῖν αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλους
ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, ἀνάστα καὶ χρίσον
τὸν Δαυείδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός. 13 Καὶ
ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ
ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ·
καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω· καὶ ἀνέστη
Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ʼΑρμαθαίμ.

14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ,
καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
Κυρίου. 15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς
αὐτόν, ἰδοὺ δὴ, πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει
σε· 16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν
σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα
εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ· καὶ ἔσται ἐν τῷ
εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ, καὶ ψαλῇ ἐν
τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ
ἀναπαύσει σε. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς

παῖδας αὐτοῦ, ἴδετε δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς
ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς μέ.
18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ
Βηθλεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμὸν, καὶ
ὁ ἀνὴρ συνετὸς, καὶ πολεμιστὴς, καὶ σοφὸς
λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει, καὶ Κύριος
μετʼ αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους
πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, ἀπόστειλον πρὸς μὲ τὸν
υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. 20 Καὶ
ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ ἄρτων, καὶ ἀσκὸν οἴνου,
καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐι·
χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαούλ.

21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ
παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἠγάπησεν
αὐτὸν σφόδρα· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ. 22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς
Ἰεσσαὶ, λέγων, παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον
ἐμοῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 23 Καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ
Σαοὺλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ
ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαοὺλ,
καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπʼ αὐτοῦ τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρόν.

17

1 Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ
συνάγονται εἰς Σοκχὼθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ
παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχὼθ, καὶ
ἀναμέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέν. 2 Καὶ Σαοὺλ

καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ
παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ, καὶ
παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν
ἀλλοφύλων. 3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ
τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵσταται ἐπὶ
τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον
αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς
παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιὰθ ὄνομα
αὐτῷ ἐκ Γὲθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων
καὶ σπιθαμῆς. 5 Καὶ περικεφαλαῖα ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἁλυσιδωτὸν
αὐτὸς ἐνδεδυκώς· καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος
αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ
σιδήρου. 6 Καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν
σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀναμέσον
τῶν ὤμων αὐτοῦ. 7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος
αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ
λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ
ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί ἐκπορεύεσθε
παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν;
οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι
τοῦ Σαούλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ
καταβήτω πρὸς με. 9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ
πολεμῆσαι πρός με, καὶ ἐαν πατάξῃ με,
καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ
δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτὸν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς
δούλους, καὶ δουλεύσετε ἡμῖν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ
ἀλλόφυλος, ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν

Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι.

11 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, μὴ δὴ
συμπεσέτω καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ᾽ αὐτόν·
ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ
τοῦ ἀλλοφύλου τούτου. 33 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
τὸν Δαυὶδ, οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς
τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ᾽ αὐτοῦ, ὅτι
παιδάριον εἶ σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς
ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, ποιμαίνων
ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ
ποιμνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ
ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,
35 καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα
αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·
καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐκράτησα τοῦ
φάρυγγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανάτωσα
αὐτόν· 36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον
ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος
ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι
καὶ πατάξω αὐτὸν, καὶ ἀφελῶ σήμερον
ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος
οὗτος, ὃς ὠνείδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;
37 Κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος
καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖταί
με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου

τούτου· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ.

38 Καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν, καὶ τὴν περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
39 καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ καὶ δίς· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι· καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπʼ αὐτοῦ.
40 Καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάῤῥου, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.

42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.
43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπʼ ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ, οὐχί, ἀλλʼ ἢ χείρων κυνός· καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.
44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, δεῦρο πρὸς μὲ, καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς.

45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον, σὺ ἔρχῃ πρὸς μὲ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κᾀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ σαβαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ,

ἣν ὠνείδισας σήμερον, 46 καὶ ἀποκλείσει
σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ
ἀποκτενῶ σε, καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου
ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα
παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς· καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἔστι
Θεὸς ἐν Ἰσραήλ. 47 Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ
ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι
σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ
παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Δαυίδ. 49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν
λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε, καὶ ἐπάταξε τὸν
ἀλλόφυλον εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδυ ὁ
λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν γῆν. 51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπʼ
αὐτὸν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ· καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν ὁ
δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.

52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα, καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γὲθ, καὶ ἕως τῆς πύλης
ʼΑσκάλωνος· καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν
ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως
Γὲθ, καὶ ἕως ʼΑκκαρών. 53 Καὶ ἀνέστρεψαν
ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς

αὐτῶν. 54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν
τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς
Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ
σκηνώματι αὐτοῦ.

18

6 Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν
Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις,
καὶ ἐν χαρμοσύνῃ, καὶ ἐν κυμβάλοις. 7 Καὶ
ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες, καὶ ἔλεγον, ἐπάταξε
Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν
μυριάσιν αὐτοῦ. 8 Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα
ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ περὶ τοῦ λόγου τούτου,
καὶ εἶπε, τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ
ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας.

12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ,
13 καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπʼ αὐτοῦ, καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλίαρχον· καὶ
ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ
λαοῦ. 14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετʼ αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ
εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 16 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς
εἰσεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου
τοῦ λαοῦ.

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ
τὸν Δαυίδ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, καὶ
ηὐθύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 21 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ, δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς
σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ χεὶρ ἀλλοφύλων.

22 Καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ,
λέγων, λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ,
λέγοντες, ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ
ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 Καὶ ἐλάλησαν
οἱ παῖδες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα
ταῦτα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, εἰ κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κᾀγὼ ἀνὴρ
ταπεινὸς, καὶ οὐχὶ ἔνδοξος. 24 Καὶ ἀπήγγειλαν
οἱ παῖδες Σαοὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα,
ἃ ἐλάλησε Δαυίδ. 25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, τάδε
ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ, οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς
ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις
ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως·
καὶ Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. 26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν
οἱ παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα,
καὶ ηὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ
ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.

27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας· καὶ ἀνήνεγκε
τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύεται
τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ
θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 28 Καὶ εἶδε
Σαοὺλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἠγάπα αὐτόν. 29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι
ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

19

1 Καὶ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν

υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς πὰντας τοὺς παῖδας
αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. 2 Καὶ Ἰωνάθαν
ὁ υἱὸς Σαοὺλ ᾑρεῖτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· καὶ
ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, λέγων, Σαοὺλ
ζητεῖ θανατῶσαί σε· φύλαξαι οὖν αὔριον
πρωῒ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυδῇ· 3 Καὶ
ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ
πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ᾖς ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ
λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
ὄψομαι ὅ, τι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι.
4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ
πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, μὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν
δοῦλόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σὲ,
καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα· 5 Καὶ
ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος
σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον,
καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἱνατί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα
ἀθῷον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; 6 Καὶ
ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσε
Σαοὺλ, λέγων, ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται. 7 Καὶ
ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν
Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν
ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.
8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς
Σαοὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ
προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ
Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐζήτει Σαοὺλ πατάξαι
τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ· καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ
προσώπου Σαούλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς
τὸν τοῖχον· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.
11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ
ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγελους εἰς οἶκον Δαυὶδ
φυλάξαι αὐτὸν, τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωΐ·
καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
λέγουσα, ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ
τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ. 12 Καὶ
κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος,
καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. 13 Καὶ
ἔλαβεν ἡ Μελχὸλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ
τὴν κλίνην, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.

14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν. 15 Καὶ
ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, λέγων, ἀγάγετε
αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μὲ τοῦ θανατῶσαι
αὐτόν. 16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ
τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἧπαρ τῶν
αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
τῇ Μελχὸλ, ἱνατί οὕτως παρελογίσω με, καὶ
ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου, καὶ διεσώθη;
καὶ εἶπε Μελχὸλ τῷ Σαοὺλ, αὐτὸς εἶπεν,
ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε.

18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ
παραγίνεται πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαὶμ, καὶ

ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαούλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, λέγοντες, ἰδοὺ
Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. 20 Καὶ ἀπέστειλε
Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδον
τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ
είστήκει καθεστηκὼς ἐπ᾿ αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη
ἐπὶ τούς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ,
καὶ προφητεύουσι. 21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους,
καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο
Σαοὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. 22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ
Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαὶμ,
καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἅλω τοῦ ἐν
τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, ποῦ Σαμουὴλ
καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν, ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν
Ῥαμᾷ. 23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν
Ῥαμᾷ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ᾿ αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ,
καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. 24 Καὶ ἐξεδύσατο
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον, εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

20

1 Καὶ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου, καὶ

τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, ὅτι
ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου; 2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰωνάθαν, μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ
οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν,
καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου· καὶ τί ὅτι
κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπʼ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
οὐκ ἔστι τοῦτο. 3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ
Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ
σου, ὅτι, εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
καὶ εἶπε, μὴ γνῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ
βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμοῦ
καὶ τοῦ θανάτου. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς
Δαυὶδ, τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τί ποιήσω
σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, ἰδοὺ
δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ
καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ
κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης. 6 Καὶ
ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ
σου, καὶ ἐρεῖς, παραιτούμενος παρῃτήσατο
ἀπʼ ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν
πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ
τῇ φυλῇ. 7 Ἐὰν τάδε εἴπῃ, ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ
δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι,
γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρʼ αὐτοῦ.
8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ δούλου σου, ὅτι
εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δοῦλόν
σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ
δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως τοῦ
πατρός σου ἱνατί οὕτως εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐὰν
γινῶσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία
παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ, καὶ
ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ
σοι. 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, τίς
ἀπαγγείλῃ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου
σκληρῶς; 11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ,
πορεύου, καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται
ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πάτερα
μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς, τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν
ᾖ περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς
ἀγρὸν, 13 τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ
τάδε προσθείη· ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ, καὶ
ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε
καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος
μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου.
14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ ποιήσεις
ἔλεος μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,
15 οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου
ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν
Κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ
προσώπου τῆς γῆς, 16 εὑρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζητῆσαι
Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ. 17 Καὶ προσέθετο
ἔτι Ἰωνάθαν ὀμόσαι τῷ Δαυίδ, ὅτι ἠγάπησε
ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.

18 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, αὔριον νεομηνία, καὶ
ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.

19 Καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκεψῃ καὶ ἥξεις
εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυβῇς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργὰβ ἐκεῖνο.
20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων,
ἐκπέμπων εἰς τὴν ʼΑματταρί. 21 Καὶ ἰδοὺ
ἀποστέλλω τὸ παιδάριον, λέγων, δεῦρο, εὗρέ
μοι τὴν σχίζαν. Ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ,
ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν·
παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος,
ζῇ Κύριος· 22 ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ, ὧδε
ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι
ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος. 23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ
παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν. 25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ
τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν
Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων
Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυίδ. 26 Καὶ οὐκ
ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε,
σύμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ
κεκαθάρισται.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ
Δαυίδ· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ
καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;
28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν

αὐτῷ, παρῄτηται παρʼ ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς
Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι. 29 Καὶ
εἶπεν, ἐξαπόστειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς
φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρὸς
μὲ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι
τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν
ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν
σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, υἱὲ κορασίων
αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ
σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς
αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου; 31 ὅτι
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ
τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου·
νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι
υἱὸς θανάτου οὗτος. 32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν
τῷ Σαοὺλ, ἵνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;
33 Καὶ ἐπῇρε Σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν
ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. 34 Καὶ
ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν
ὀργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ
μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραυσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι
συνετέλεσεν ἐπʼ αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐγενήθη πρωὶ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν
εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον
Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετʼ αὐτοῦ.
36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, δράυε, εὗρέ μοι

τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· και τὸ
παιδάμε ἔδραυε, και αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ,
καὶ παρήγαγεν αὐτήν. 37 Καὶ ἦλθεν τὸ
παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ
ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν
ὀπίσω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν, ἐκεῖ ἡ σχίζα
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· 38 Καὶ ἀνεβόησεν
Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων,
ταχύνας σπεῦσον, καὶ μὴ στῇς· καὶ ἀνέλεξε
τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε
τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. 39 καὶ τὸ
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθὲν, πάρεξ Ἰωνάθαν
καὶ Δαυίδ. 40 καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ
παιδαρίῳ αὐτοῦ, πορεύου, εἴσελθε εἰς τὴν
πόλιν.

41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ
ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἀργὰβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ
τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον
αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης. 42 Καὶ εἶπεν
Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ
ὡς ὀμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι
Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσται μάρτυς
ἀνὰμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰμέσον τοῦ
σηέρματός μου καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός
σου ἕως αἰῶνος·

21

1 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν

εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

2 Καὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβᾶ πρὸς
Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ
τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί ὅτι
σὺ μόνος, καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ; 3 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι
ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι, μηδεὶς γνώτω τὸ
ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε, καὶ ὑπὲρ
οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις
διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ,
Θεοῦ πίστις φελλανὶ μαεμωνί. 4 Καὶ νῦν εἰ
εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς
χεῖρά μου τὸ εὑρεθέν. 5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς
τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, οὔκ εἰσιν ἄρτοι βέβηλοι
ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλʼ ἢ ἄρτοι ἅγιοί εἰσιν·
εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἐστι πλὴν ἀπὸ
γυναικὸς, καὶ φάγεται. 6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ
τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς
ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ
ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία
ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι
ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.

7 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι,
ἀλλʼ ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφῃρημένοι
ἐκ προσώπου Κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον
θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς.

8 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν

ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ Σύρος, νέμων τὰς ἡμιόνους Σαούλ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ, ἴδε εἰ ἔστιν
ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία,
ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα
ἐν τῇ χειρί μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
κατὰ σπουδήν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ἰδοὺ ἡ
ῥομφαία Γολιὰθ τοὺ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας
ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλᾶ· καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν
ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα· καὶ
εἶπε Δαυὶδ, ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή· δός μοι
αὐτήν.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς
Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ. 12 Καὶ εἶπον οἱ
παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτὸν, οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ
ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον
αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι, ἐπάταξε Σαοὺλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν
αὐτοῦ; 13 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ
προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ. 14 Καὶ
ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ,
καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ
παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔπιπτεν
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ
κατέῤῥει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶπεν

Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ ἴδετε
ἄνδρα ἐπίληπτον, ἱνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν
πρὸς μέ; 16 Μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι
εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρὸς μέ;
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

22

1 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ, καὶ διεσώθη,
καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ·
καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσι πρὸς
αὐτὸν ἐκεῖ. 2 Καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν
πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς
κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ᾿ αὐτῶν ἡγούμενος,
καὶ ἦσαν μετ᾿ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ
τῆς Μωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωὰβ,
γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
παρὰ σοί, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.
4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
Μωὰβ, καὶ κατῴκουν μετ᾿ αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας, ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. 5 Καὶ
εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, μὴ κάθου ἐν
τῇ περιοχῇ· πορεύου, καὶ ἥξεις εἰς γῆν Ἰούδα·
καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν
πόλει Σαρίκ.
6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἔγνωσται Δαυὶδ,
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾿ αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν
ἐν Ῥαμᾶ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ
τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ, ἀκούσατε δὴ υἱοὶ
Βενιαμὶν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς
Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ πάντας
ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους,
8 ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ᾿ ἐμὲ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ἐν τῷ
διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ
υἱοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ
ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι
ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ᾿ ἐμὲ
εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη;

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ
καθεστηκὼς ἐπὶ τάς ἡμιόνους Σαοὺλ, καὶ
εἶπεν, ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον
εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ τὸν
ἱερέα. 10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν
Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν
Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ·
καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.
12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, ἄκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ
εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ, λάλει κύριε. 13 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Σαοὺλ, ἱνατί συνέθου κατ᾿ ἐμοῦ σὺ καὶ
ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ, δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ
ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾷν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ,
θέσθαι αὐτὸν ἐπ᾿ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη; 14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, καὶ
τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς,

καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ
σου; 15 Ἦ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾷν αὐτῷ διὰ
τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον, καὶ ἐφ᾽ ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν, ἢ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ, θανάτῳ
ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος
τοῦ πατρός σου. 17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτὸν, προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς
τοὺς ἱερεῖς Κυρίου. 18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Δωὴκ, ἐπιστρέφου σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας,
πάντας αἴροντας ἐφούδ. 19 Καὶ τὴν Νομβᾶ
τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου.

20 Καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ
Ἀχιτὼβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν
ὀπίσω Δαυίδ. 21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ

Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς
ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. 22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
Ἀβιάθαρ, ᾔδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι
Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ
Σαούλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ
πατρός σου. 23 Κάθου μετʼ ἐμοῦ· μὴ φοβοῦ, ὅτι
οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ
τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρʼ ἐμοί.

23

1 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, ἰδοὺ
οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλὰ, καὶ
αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἅλω.
2 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων,
εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους
τούτους; καὶ εἶπε Κύριος, πορεύου, καὶ
πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις, καὶ
σώσεις τὴν Κεϊλά. 3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν, ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν
πορευθῶμεν εἰς Κεϊλὰ, εἰς τὰ σκῦλα τῶν
ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; 4 Καὶ προσέθετο
Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ
ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς Κεϊλὰ, ὅτι ἐγὼ
παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.
5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετʼ αὐτοῦ εἰς Κεϊλὰ, καὶ ἐπολέμησε τοῖς
ἀλλοφύλοις· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ,
καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν
ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ

τοὺς κατοικοῦντας Κεϊλά. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ,
καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεϊλὰ κατέβη ἔχων
ἐφοὺδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, ὅτι ἥκει ὁ Δαυὶδ
εἰς Κεϊλά· καὶ εἶπε Σαοὺλ, πέπρακεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται
εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. 8 Καὶ
παρήγγειλε Σαοὺλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν
εἰς πόλεμον εἰς Κεϊλὰ, συνέχειν τὸν Δαυὶδ
καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ,
ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ τὴν
κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν
ἱερέα, προσάγαγε τὸ ἐφοὺδ Κυρίου. 10 Καὶ
εἶπε Δαυίδ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούων
ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου, ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν
ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι᾽ ἐμέ. 11 Εἰ
ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται
Σαοὺλ, καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου; Κύριε ὁ
Θεὸς Ἰσραήλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου· καὶ
εἶπε Κύριος, ἀποκλεισθήσεται.
13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽
αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεϊλὰ,
καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ
Σαοὺλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ
Κεϊλὰ, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν. 14 Καὶ ἐκάθισεν
ἐν Μασερὲμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ
ἐκάθετο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζὶφ, ἐν τῇ γῇ
τῇ αὐχμώδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαοὺλ πάσας
τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι

ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.

16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινὴν, καὶ
ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ, 17 καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν, μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ
σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ
βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι
εἰς δεύτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν
οὕτως. 18 Καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην
ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ,
καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς
αὐχμώδους πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνὸν,
λέγοντες, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρʼ
ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ
ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ
Ἰεσσαιμοῦ; 20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν
τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν, καταβαινέτω
πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας
τοῦ βασιλέως. 21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ,
εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε
περὶ ἐμοῦ· 22 Πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε
ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ
ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε
πανουργεύσηται. 23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ
πορεύσομαι μεθʼ ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰούδα.

24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ᾽ ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦ.

25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαών· καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαών.
26 Καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ· καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς.

27 Καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων, σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.
28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

24

1 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐνγαδδί.
2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.
3 Καὶ ἔλαβε μεθ᾽ ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν

ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη
ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ
ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαιέμ. 4 Καὶ ἦλθεν εἰς
τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,
καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον· καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε
παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν,
ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς
σὲ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ
ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ Σαοὺλ
λαθραίως.

6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε
καρδία Δαυὶδ αὐτὸν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον
τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου,
εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου
τῷ χριστῷ Κυρίου, ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπʼ
αὐτὸν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος. 8 Καὶ
ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις,
καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θῦσαι τὸν
Σαούλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν.

9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ
σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ,
λέγων, κύριε βασιλευ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ
εἰς τᾶ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, ἱνατί ἀκούεις
τῶν λόγων τοῦ λαοῦ, λεγόντων, ἰδοὺ Δαυὶδ
ζητεῖ τὴν ψυχήν σου; 11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ
σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ
σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί σε,
καὶ ἐφεισάμην σου, καὶ εἶπα, οὐκ ἐποίσω
χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου
οὗτός ἐστι. 12 καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς
διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου, ἐγὼ ἀφῄρηκα τὸ
πτερύγιον, καὶ οὐκ ἀπέκτανκά σε· καὶ γνῶθι
καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ
χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ
οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σὲ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 13 Δικάσαι Κύριος
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοι
Κύριος ἐκ σου· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ
σὲ, 14 καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαῖα, ἐξ
ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ
μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. 15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος
σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος
καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος,
καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός; 16 Γένοιτο Κύριος
εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
ἀναμέσον σοῦ, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν
κρίσιν μου, καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.

17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ
ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε
Σαοὺλ, ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ
ἦρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε.
18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, δίκαιος σὺ ὑπὲρ

ἐμὲ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθά, ἐγὼ δὲ
ἀνταπέδωκά σοι κακά. 19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς
μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς
ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου σήμερον,
καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με. 20 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι
τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψοι
αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει
αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.
21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων
βασιλεύσεις, καὶ στήσεται ἐν χειρί σου ἡ
βασιλεία Ἰσραήλ. 22 Καὶ νῦν ὅμοσόν μοι ἐν
Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου
ὀπίσω μοῦ, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός μου. 23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ
Σαούλ· καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς
τὴν Μεσσερὰ στενήν.

25

1 Καὶ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαών.

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ
τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ
ἄνθρωπος μέγας σφόδρα· καὶ τούτῳ ποίμνια
τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ ἐγενήθη ἐν
τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.
3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴδει σφόδρα·

καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν
ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. 4 καὶ
ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ
ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. 5 Καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε
τοῖς παιδαρίοις, ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ
ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην, 6 καὶ ἐρεῖτε
τάδε· εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός
σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.
7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί
σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ᾽
ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν
αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς
οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν
Καρμήλῳ. 8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου, καὶ
ἀπαγγελοῦσί σοι· καὶ εὑρέτωσαν τὰ παιδάριά
σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ᾽ ἡμέραν
ἀγαθὴν ἥκομεν· δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου
τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυίδ.
9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ· καὶ
ἀνεπήδησε 10 καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ
Δαυὶδ, καὶ εἶπε, τίς ὁ Δαυὶδ, καὶ τίς ὁ
υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμένοι εἰσὶν οἱ
δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου
τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους
μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου
ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ
δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν

εἰσί; 12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ
εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον,
καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ, ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ·
καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ, ὡς τετρακόσιοι
ἄνδρες· καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν
σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν
ἓν τῶν παιδαρίων, λέγων, ἰδοὺ Δαυὶδ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου
εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ᾽
αὐτῶν. 15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα,
οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν
οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς.
16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος
ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς
ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον. 17 Καὶ νῦν γνῶθι
καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ
κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· καὶ οὗτος υἱὸς λοιμὸς, καὶ οὐκ ἔστι
λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε
διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου,
καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε
οἰφὶ ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἓν σταφίδος, καὶ
διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς
ὄνους. 19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς,
προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ,
ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ

αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. 20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς
ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης
ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν
αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς. 21 Καὶ Δαυὶδ
εἶπεν, ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα
λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθὲν, καὶ
ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. 22 Τάδε
ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη,
εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ
ἕως πρωΐ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε
καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπεσεν
ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν 24 ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ἐν ἐμοὶ κύριέ μου
ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς
τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης
σου. 25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον,
ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ
ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετʼ αὐτοῦ· καὶ
ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ
κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ
ἡ ψυχή σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ
μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον, καὶ σώζειν τὴν
χεῖρά σου σοί· καὶ νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ
οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου

κακά. 27 Καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην,
ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ
δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ
κυρίῳ μου. 28 Ἆρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης
σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ
μου οἶκον πιστὸν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ
Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὑρεθήσεται ἐν
σοὶ πώποτε. 29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος
καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου,
καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν
δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ
ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς
σφενδόνης. 30 Καὶ ἔσται ὅτε ποιήσῃ Κύριος
τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ
ἐπὶ σὲ, καὶ ἐντελεῖταί σοι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ἰσραὴλ, 31 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς
καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα
ἀθῶον δωρεὰν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου
αὐτῷ· καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μοῦ, καὶ
μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ, εὐλογητὸς
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε
σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι, 33 καὶ
εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ
ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν
εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί. 34 Πλὴν
ὅτι ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσέ
σε σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι εἰ μὴ
ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι,
τότε εἶπα, εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως
φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον. 35 Καὶ

ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, καὶ ᾑρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.

36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ· καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς πότος βασιλέως· καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως
φωτὸς τοῦ πρωΐ. 37 Καὶ ἐγένετο πρωῒ, ὡς
ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.

38 Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.
39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.
40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες, Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λαβεῖν
σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 41 Καὶ ἀνέστη καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι
πόδας τῶν παίδων σου. 42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία,

καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια
ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν
παίδων Δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
43 Καὶ τὴν Ἀχινάαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραὲλ,
καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. 44 Καὶ
Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ
Ῥομμᾶ.

26

1 Καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους
πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν, λέγοντες, ἰδοὺ
Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ᾽ ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ
῾Εχελὰ, κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσεμοῦ. 2 Καὶ
ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον
Ζὶφ, καὶ μετ᾽ αὐτοὺ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν
ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν
τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. 3 Καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν
τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ
Ἰεσσεμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἥκει Σαοὺλ
ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 4 Καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ κατασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει Σαοὺλ
ἕτοιμος ἐκ Κεϊλά.

5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα, καὶ εἰσπορεύεται
εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, καὶ
ἐκεῖ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ·
καὶ Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς
παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπεκρίθη
Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον,
καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν Σαρουίας ἀδελφὸν

Ἰωὰβ, λέγων, τίς εἰσελεύσεται μετ᾿ ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ, ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.

7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσὰ εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα· καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε
κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς Δαυὶδ, ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖράς σου· καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.
9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ, μὴ ταπεινώσῃς αὐτὸν, ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν
Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται; 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, ζῇ Κύριος, ἐὰν μὴ Κύριος παίσῃ αὐτὸν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς
πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ. 11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ᾿ ἑαυτούς.
12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ᾿ ἑαυτούς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ᾿ αὐτούς.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ
ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν. 14 Καὶ προσεκαλέσατο

Δαυὶδ τὸν λαὸν, καὶ τῷ Ἀβεννὴρ ἐλάλησε,
λέγεν, οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη
Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπε, τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν; 15 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννὴρ, οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ
τίς, ὡς σὺ, ἐν Ἰσραήλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις
τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς
ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν
βασιλέα. 16 Καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο,
ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως
ὑμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον
ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ
δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος,
ποῦ ἐστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ
εἶπεν, ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε
Δαυίδ, δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ. 18 Καὶ εἶπεν,
ἱνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ
δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὑρέθη
ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα; 19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ
ὁ Θεὸς ἐπισείει σε ἐπ᾽ ἐμὲ, ὀσφρανθείη θυσία
σου· καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι
οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με
σήμερον μὴ ἐστηρίθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου,
λέγοντες, πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις.
20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν
ἐξεναντίας προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχήν μου, καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε,

τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε, ἀνθʼ ὧν
ἔντιμος ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν
τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ
σφόδρα. 22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν,
ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἷς τῶν
παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό· 23 Καὶ Κύριος
ἐπιστρέψει ἑκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας
αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς παρέδωκέ
σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ
ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν
Κυρίου. 24 Καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ
ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς
μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ σκεπάσαι με, καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ
πάσης θλίψεως. 25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ,
εὐλογημένος σὺ, τέκνον· καὶ ποιῶν ποιήσεις,
καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ.

27

1 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων,
νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας
Σαούλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ
σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνῇ ἀπʼ ἐμοῦ
Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ,
καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. 2 Καὶ
ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ
μετʼ αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν
Ἀμμὰχ βασιλέα Γέθ. 3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ
Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος

καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ Ἰεζραηλίτις καὶ
Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. 4 Καὶ
ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γὲθ,
καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, εἰ δὴ
εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων τῶν κατ᾽ ἀγρὸν, καὶ καθήσομαι ἐκεῖ·
καὶ ἱνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει
βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ; 6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο
ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης. 7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν
ἀλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ,
καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ
τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ
ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψοὺρ τετειχισμένων
καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἔτυπτε τὴν
γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα· καὶ
ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους
καὶ καμήλους καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς. 10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυὶδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, κατὰ Νότον τῆς
Ἰουδαίας καὶ κατὰ Νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ
Νότον τοῦ Κενεζί. 11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα
οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γὲθ,
λέγων, μὴ ἀναγγειλωσιν εἰς Γὲθ καθ᾽ ἡμῶν,

λέγοντες, τάδε Δαυὶδ ποιεῖ· καὶ τόδε τὸ
δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο
Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων. 12 Καὶ
ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων,
ἤσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν
Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

28

1 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς
παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελθεῖν πολεμεῖν
μετὰ Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ,
γινώσκων γνώσῃ, ὅτι μετ᾽ ἐμοῦ ἐξελεύσῃ
εἰς πόλεμον σὺ, καὶ οἱ ἄνδρες σου. 2 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ
ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
Δαυὶδ, οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε
πάσας τὰς ἡμέρας

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο
αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν
Ἀρμαθαὶμ ἐν πόλει αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ περιεῖλε
τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ
τῆς γῆς. 4 Καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι,
καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ·
καὶ συναθροίζει Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ,
καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ. 5 Καὶ εἶδε
Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα.
6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ
ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.

8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ, καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετʼ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ, καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἴπω σοι. 9 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἡ γυνὴ, ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σαοὺλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἱνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχήν μοι θανατῶσαι αὐτήν;
10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαοὺλ, λέγων, ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεταί σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.
11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε, τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.

12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, ἱνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, μὴ φοβοῦ, εἶπον τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. 14 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ, τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλημένος· καὶ ἔγνω Σαοὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ

τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, ἱνατί παρηνώχλησάς
μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαοὺλ, θλίβομαι
σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοὶ,
καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ
ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν
καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε
γνωρίσαι μοι τί ποιήσω. 16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ,
ἱνατί ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν
ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;
17 Καὶ πεποίηκε Κύριος σοι, καθὼς ἐλάλησε
Κύριος ἐν χειρί μου, καὶ διαῤῥήξει Κύριος
τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, καὶ δώσει
αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ, 18 διότι
οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, καὶ οὐκ ἐποίησας
θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴκ, διὰ τοῦτο τὸ
ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ
σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ
καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν
παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας
ἀλλοφύλων.
20 Καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν
λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς
ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν
καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. 21 Καὶ εἰσῆλθεν
ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε
σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν
ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην
τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα

τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι. 22 Καὶ
νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ
παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ
φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχὺς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.
23 Καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο
αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ
ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. 24 Καὶ
τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν· καὶ ἔλαβεν
ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα, 25 καὶ
προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν
παίδων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον, καὶ ἀνέστησαν καὶ
ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

29

1 Καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ
παρενέβαλεν ἐν Ἀεδὼρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ. 2 Καὶ
οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο
εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπʼ ἐσχάτων
μετὰ Ἀγχοῦς. 3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν
ἀλλοφύλων, τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι;
καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν
ἀλλοφύλων, οὐκ οὗτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ
βασιλέως Ἰσραήλ; γέγονε μεθʼ ἡμῶν ἡμέρας
τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα ἐν
αὐτῷ οὐθὲν ἀφʼ ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς
μὲ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ
ἐλυπήθησαν ἐπʼ αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν

ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ᾽ ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;
5 οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἥκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ.
7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ, οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ᾽ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, οὐχ ἥξει μεθ᾽ ἡμῶν εἰς πόλεμον.
10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρωῒ σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ

ἥκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῇς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν, καὶ πορεύθητε.

11 Καὶ ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰεζραήλ.

30

1 Καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν Νότον καὶ ἐπὶ
τὴν Σεκελὰκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ
ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρί. 2 Καὶ τὰς γυναῖκας
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ᾽
ᾐχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ,
αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμένοι. 4 Καὶ
ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν
αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν
αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν. 5 Καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ᾐχμαλωτεύθησαν, Ἀχιναὰμ
ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ
τοῦ Καρμηλίου. 6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα,
ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι

κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα
υἱὸν Ἀχιμέλεχ, προσάγαγε τὸ ἐφούδ. 8 Καὶ
ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων,
εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδοὺρ τούτου;
εἰ καταλήμψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ,
καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψῃ
αὐτοὺς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελῇ. 9 Καὶ
ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι
ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ
χειμάῤῥου Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.
10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν·
ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες
ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάῤῥου τοῦ Βοσόρ.

11 Καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν
ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἄγουσιν
αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον
καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ· 12 καὶ
διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε,
καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· ὅτι οὐ
βεβρώκει ἄρτον, καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Δαυὶδ, τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε
τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον, ἐγώ εἰμι δοῦλος
ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός
μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.
14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν Νότον τοῦ
Χελεθὶ, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ

Νότον Χελοὺβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν
ἐν πυρί. 15 Καὶ εἶπεν, αὐτῷ Δαυὶδ, εἰ κατάξεις
με ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο; καὶ εἶπεν, ὄμοσον δή
μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσειν με, καὶ μὴ
παραδοῦναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ
κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο.

16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι
διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς,
ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐν
πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον
ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. 17 Καὶ
ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον·
καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ
τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ
τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον. 18 Καὶ ἀφείλατο
Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ
ἀμφότερας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο.
19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν
καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον
αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ. 20 Καὶ
ἔλαβε πάντα τὰ ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια, καὶ
ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων· καὶ τοῖς
σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο, ταῦτα τὰ σκῦλα
Δαυίδ.

21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς
διακοσὶους ἄνδρας τούς ὑπολειφθέντας
τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τοῦ Βοσὸρ, καὶ
ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς

ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ᾿ αὐτοῦ· καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.

22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον, ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ᾿ ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι ἀλλ᾿ ἢ ἕκαστος τὴς γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, οὐ ποιήσετε οὕτως, μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδοὺρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ᾿ ἡμᾶς, εἰς χεῖρας ἡμῶν. 24 Καὶ
τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτιδοὐχ ἧττον ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται. 25 Καὶ
ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς προστάγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.

26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελὰκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ, λέγων, ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου, 27 τοῖς
ἐν Βαιθσοὺρ, καὶ τοῖς Ῥαμᾷ Νότου, καὶ τοῖς ἐν Γεθὸρ, 28 καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ, καὶ τοῖς ἐν
Ἀμμαδὶ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὶ, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιὲ,
28a καὶ τοὶς ἐν Γὲθ, καὶ τοῖς ἐν Κιμὰθ, καὶ
τοῖς ἐν Σαφὲκ, καὶ τοῖς ἐν Θημὰθ, 29 καὶ τοῖς

ἐν Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ
Ἱερεμεὴλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ,
30 καὶ τοῖς ἐν Ἱεριμοὺθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὶ,
καὶ τοῖς ἐν Νομβὲ, 31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρὼν, καὶ
πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

31

1 Καὶ οἱ ἀλλόφύλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματίαι ἐν
τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ. 2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ
ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωναθάν, καὶ
τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ τὸν Μελχισᾶ υἱὸν Σαούλ.
3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ
εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες
τόξοται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.
4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ, σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ
ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ
ἐμπαίξωσιν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων
τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ
ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπʼ
αὐτήν. 5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ
ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετʼ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν
τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε
Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς
πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ
ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.
8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ
ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς, καὶ
εὑρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ.
9 Καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν
τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς
γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ. 10 Καὶ ἀνέθηκαν
τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάμ.
11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς
Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ
Σαούλ. 12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως,
καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον
τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσὰμ, καὶ φέρουσιν
αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς
ἐκεῖ. 13 Καὶ λαμβάνουσιν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, καὶ
θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ
νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

ci

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἑλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 3 Feb 2023 from source files dated 30 Nov 2021
734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c